

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

A. Lovforslagets indhold

1. Indledning

Ved lovforslaget ændres lov om mærkning og skiltning med pris m.v., jf. lov nr. 252 af 8. juni 1977, FT 1976-77 (2. saml.): 74, 520, 4832, 4996; A 601; B 665; C 289. Af særlig betydning for lovforslaget henvises til ændringslov nr. 268 af 3. maj 1989 (oplysninger om organiseret rabat), FT 1988-89: 2248, 2950, 8737, 8902; A 3029; B 1097; C 584.

Endvidere foretages en mindre ændring i § 10, stk. 1, i lov om erhvervsfremme, jf. lov nr. 394 af 13. juni 1990: FT 1989-90: 4622, 5520, 9308, 10100, 10752; A 3549; B 1105, 1463; C 859. Af særlig betydning for lovforslaget henvises til ændringslov nr. 936 af 27. december 1991 (tilbagekaldelse af autorisation m.v.), FT 1991-92: 1183, 1757, 4163, 4332; A 1733; B 147, 373; C 143.

Ændringen af prismærkningsloven er først og fremmest nødvendiggjort som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (prismærkningsdirektivet), der for sådanne varer indeholder et generelt krav om angivelse af enhedspris.

Lovforslaget skaber grundlag for gennemførelse af prismærkningsdirektivet. Først ved udstedelse af nye administrative forskrifter om prismærkning for levnedsmidler og ikke-levnedsmidler i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 7 er direktivet gennemført.

Formålet med direktivets udvidede krav om enhedsprismærkning er at forbedre forbrugeroplysningen og lette prissammenligningen.

Direktivet skal være gennemført i national ret senest den 18. marts 2000.

Lovforslaget indebærer følgende ændringer:

- bemyndigelsen til at give regler om enhedsprismærkning udvides med henblik på gennemførelse af prismærkningsdirektivet,

- muligheden for at undtage erhvervsområder m.v. og brugte varer fra prismærkningspligten ophæves,
- der sikres den administrative myndighed adgang til at fastsætte en øvre grænse for, hvor mange priser der må angives, og
- hjemlen til at give forskrifter om volumenstørrelser m.v. overføres til lov om erhvervsfremme.

Desuden foreslås enkelte ændringer af teknisk karakter, herunder en ændring af lovens bestemmelse om straf for juridiske personer.

2. Bemyndigelsen til at give regler om enhedsprismærkning udvides og koblingen mellem enhedspris og standardstørrelser ophæves

I den gældende prismærkningslov bemyndiges Forbrugerstyrelsen til at give regler om enhedsprismærkning »inden for vareområder, der har betydning i det daglige forbrug, og hvor det må antages at være af særlig betydning som prisvejledning for forbrugeren«. Da denne bemyndigelse er for snæver til gennemførelsen af det nye direktivs generelle krav om enhedsprismærkning, foreslås bemyndigelsen udvidet.

Angivelse af enhedspris, dvs. prisen pr. kilo, pr. liter etc., har siden 1979 været undergivet EU-regulering.

I de gældende direktiver 79/581/EØF af 19. juni 1979, som ændret ved direktiv 88/315/EØF af 7. juni 1988, om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på levnedsmidler, og 88/314/EØF af 7. juni 1988 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på ikke-levnedsmidler, begge forlænget ved direktiv 95/58/EF af 29. november 1995 om ændring af direktiv 79/581/EØF og direktiv 88/314/EØF, er enhedsprismærkning koblet sammen med standardisering således, at enhedspriser ikke kræves, når varer markedsføres i visse nærmere angivne standardstørrelser. Det betyder fx at ris, der sælges i pakker med 125, 250, 500, 2000, 2500, eller 5000 g ikke skal enhedsprismærkes. På samme måde skal fx tandpasta ikke enhedsprismærkes, hvis det sælges i størrelser a 25, 50, 75, 100, 125, 150, 200 el-